

Respostes als exercicis

1. Resposta oberta. En general, el tema és la seducció que es fa a través de la mirada. Don Joan sedueix a través de la mirada, gaudeix seduïnt. La possessió queda en un segon pla: «Després, venia o no venia la possessió: no tenia importància!»
2. a. És una tanka, una forma de poesia japonesa anisòsil·làbica limitada a cinc versos, amb un total de 31 síl·labes, comptant les síl·labes àtones finals.
b. L'haiku busca la impressió de la natura en el poeta, la impressió de la vida, sobre l'instant a través de la suggestió
c. Carles Riba, Salvador Espriu, Marià Manent, Rosa Leveroni.
3. Resposta oberta. Es pot escoltar un enregistrament que va fer el poeta d'aquest poema en aquesta pàgina web: <http://www.cervantesvirtual.com/>.
4. Resposta oberta: Al llarg del text Plau i Fabre afirma que existeix un prototipus de caràcter català: l'home que té com a Déu el treball i del qual tots els catalans provenim. En cert manera, la part essencial està continguda en els darrers mots, en què fa servir el mot *lux* en cursiva (i aquí introdueix la ironia) per establir que l'art no és res més que *lux*, és a dir, una cosa de la qual hom pot prescindir.
5. El text és una prosa poètica. Entre els diversos elements que l'adscriuen a aquest gènere, es poden destacar el títol (l'himne és una composició poètica), l'hipèrbaton (alteració de l'ordre sintàctic), la tornada, «Si vols la nit, home», l'antítesi focalitzada en els mots *tristor* i *goig*, etc.
6. Resposta oberta.
7. Resposta oberta: En el primer text Bauçà fa una definició d'allò que és per a ell la poesia: «Poesia és el discurs», és a dir, l'única manera de comunicar el seu pensament. En el segon poema dona una altra definició: «Poesia és un estat», un estat que dura instants i que és molt més fàcil d'aconseguir només a través d'un total isolament del món dels homes. En el tercer poema defineix l'eremitisme com una forma de vida, la que ell ha triat per tal de poder fer el seu discurs. Cal dir que Bauçà, a més, rebutja qualsevol altre gènere. Trobareu més textos de Bauçà en el web del SOLC.
8. Resposta oberta. Cal assenyalar que tots dos incideixen en la igualtat diners i feina. En un segon nivell el *lux* de Palau i Fabre pot identificar-se amb l'enumeració inicial del poema de Bauçà. **Creieu que aquesta resposta s'entén?**
9. Resposta oberta. Els textos tenen com a temàtica comuna la misogínia. En el comentari hi han de constar, entre d'altres, els punts següents: 1. El cos de la dona quan assenyala amb ironia que les dones no s'han d'alliberar de res (aquí es veu una crítica explícita als moviments d'alliberació de la dona), llevat del greix; el cos de la dona "imposa": «Una dona amb les mamelles / ja ho diu tot» o «Una dona sempre és / altament provocativa». 2. L'animalització de la dona en frases com «Les femelles humanals». 3. La maternitat i la transmissió d'un determinat discurs (però no especifiqueu quin discurs?) (cal recordar que l'estultícia és un dels temes recurrents en l'obra de Bauçà), elements que contribueixen a la misogínia: «L'estultícia de les mares / es transmet molt bé als infants.». També es pot relacionar amb el text 1 de Palau i Fabre (el què es pot relacionar? És a dir, quin és el subjecte del verb *es pot relacionar*).

Respostes als exercicis

1. Resposta oberta.
2. El poema de Gabriel Celaya es pot trobar en el web del SOLC. L'element que tenen en comú ambdues composicions és la idea de la poesia com a arma, és a dir, el poeta, a través de la poesia, ha de tenir una actitud ètica, ha de prendre partit (**prendre partit per quina cosa?**) i no pot romandre aliè (**aliè a què?**). En mots de Celaya: «Maldigo la poesía de quien no toma partido hasta mancharse.» La diferència és la forma: la poesia de Celaya és discursiva; **el poema de Brossa és sintètic. la fusió entre el mànec d'una pistola que dóna lloc a la representació conceptual de l'analogia, d'una metàfora visual: poema=canó; per tant el concepte, el missatge és clar: la poesia és un arma.**
3. a. La sextina és composta de sis estrofes amb sis versos decasíl·labs cadascuna i una tornada final de tres versos. No presenta una rima fonètica, sinó uns mots rima, els sis mots finals de cada vers, que es van repetint al llarg del poema. L'estrofa final de tres versos ha de contenir els sis mots rima. Al mateix temps, aquests mots rima han de repartir-se en un ordre determinat i diferent en cadascuna de les estrofes: primer, l'últim mot rima de l'estrofa anterior; segon, el primer de l'anterior; tercer, el penúltim; quart, el segon; cinquè, l'avantpenúltim, i sisè, el tercer mot rima de l'estrofa anterior. L'estructura queda de la manera següent:

1r sextet	2n	3r	4t	5è	6è
mot rima A	F	C	E	D	B
mot rima B	A	F	C	E	D
mot rima C	E	D	B	A	F
mot rima D	B	A	F	C	E
mot rima E	D	B	A	F	C
mot rima F	C	E	D	B	A

- b. Resposta oberta. El poema està adreçat a Maria-Mercè Marçal i encapçala el primer llibre que publicà, *Cau de llunes*, que apareix citat en la sextina: «Se'n van a cau de llunes a la barca». També fa una referència a l'autora: «i ets tu la timonera de les lletres». En la poesia de Brossa, els mots rima esdevenen mots clau: llibres, arbres, aigua, lletres, barca, lluita. N'hi ha dos que pertanyen a l'àmbit natural, «arbres» i «aigua», que són propis de la poesia de Maria-Mercè Marçal, sobretot en les primeres obres. Un segon referit (**un segon què?**) al món literari: lletres i llibres (és a dir, la poesia), que es fusionen amb els dos anteriors. El mot barca és el conductor que porta la poesia a la «lluita». Així encoratjarà l'autora, li dóna la benvinguda repetint, a través d'un poema de caràcter discursiu, la temàtica del poema visual del text 2. **Qui encoratja l'autora, el mot barca?**
4. Resposta oberta. Aquesta obra, presentada a la censura franquista l'any 1975, conjuntament amb les integren el volum II de *Poesia escènica*, fou prohibida. **(I aquesta informació, cal posar-la en les respostes?)**
5. a. Es troba a les portes de la mort, un dels temes recurrents de Maria-Mercè Marçal a partir del seu poemari *Desglac*. Poden servir d'exemple els versos «Me'n vaig tal com es torna» o «torno a entrar dins de la nit».
- b. «Res no hi sobreviurà sinó l'amor i el cant...», és a dir, la poesia.
- c. Resposta oberta. La referència a elements vegetals la remet a la seva infantesa.
6. Un palíndrom. És un mot o frase que pot ser llegit tant d'esquerra a dreta com a l'inrevés.
7. a. L'enumeració.
- b. A la feina de casa, a una feina no remunerada.
- c. El guerrer és la dona que fa feina a casa, la mestressa de casa, que surt al carrer armada amb tots els seus estris per lluitar per la seva dignitat i llibertat.
- d. Resposta oberta. Podeu trobar el text en el web del SOLC.
8. Resposta oberta.

Els més contemporanis Maria Àngels Anglada, Baltasar Porcel, Jesús Moncada i Montserrat Roig

Respostes als exercicis

1.
 - a. Antígona era filla d'Èdip i germana d'Ismene, Polinices i Etèocles. Va néixer d'un incest entre Èdip i la seva mare locasta. Quan Èdip va conèixer el crim que havia comès a través de l'oracle de Tirèsies, es va treure la vista i es va exiliar de Tebes, la seva ciutat. Antígona es va convertir en el seu pigall. Mort el seu pare, tornà a Tebes en companyia de la seva germana Ismene. Els seus germans van lluitar en dos bàndols diferents en la guerra dels Set i es van donar mort mútuament. Creont, rei de Tebes, decretà funerals solemnes per a Etèocles i va prohibir que es donés sepultura a Polinices. Antígona va desobeir l'ordre de Creont, perquè enterrar els morts era un deure sagrat imposat pels déus. Va ser condemnada a mort i tancada viva en una cova. Es va penjar a la seva presó de pedra.
 - b. Delfos és el santuari on hi ha l'oracle d'Apol·lo. Els reis grecs hi anaven a consultar les seves decisions. Era la connexió amb la divinitat.
 - c. Resposta oberta.
2. Resposta oberta.
3.
 - a. En tots dos casos es tracta d'una veritat a mitges. Daniel és luthier, però diu que és fuster i ebenista, i Stroumsa diu que toca el violí com a aficionat, però en realitat és enginyer. Ambdues feines són útils per sobreviure als camps de concentració.
 - b. Tots dos salven la vida gràcies a la música.
 - c. Espanyol sefardita o haqutia. En hebreu, Sefarad és Espanya.
4.

Falta la resposta a la primera pregunta K. L. Reich. Els genocidis més greus del segle XX han estat els dels armenis a mans del govern turc (1914-1918), les fams provocades a l'URSS els anys 1932 i 1933, el del règim de Pol Pot a Cambodja (1975-1979), la guerra civil a Rwanda i Burundi (1994) i les guerres balcàniques de la dècada dels anys noranta, sobretot a Bòsnia i Hercegovina (1994) i Kosovo (1999), entre d'altres.
5.
 - a. L'obsessió és tornar a casa, però no poden fer-ho. Arreu ha vençut el feixisme menys a Espanya.
 - b. Se senten utilitzats en la mesura que sí serveixen per lluitar però alhora de ser acollits, en aquest cas per França se'ls rebutja. **(aquesta resposta s'entén?)**
 - c. La paradoxa és que alguns supervivents dels camps, concretament els del camp de Dachau, són internats en un altre camp de concentració, aquesta vegada francès.
 - d. La pèrdua de la llengua.
6. Resposta oberta.
7.
 - a. Una de les aficions de Jesús Moncada era la pintura; per tant, no és estrany que aquesta influència quedi plasmada en la seva obra: «[...] l'aturada del rellotge del campanar esdevinguda la vigília enmig d'un capvespre tempestuós que pintava el cel de la vila amb carmins violacis, ors mortuïns i bromalles negres [...]».
 - b. L'avaria del rellotge. L'autor l'introdueix com a fet simbòlic: l'aturada del temps.
 - c. El mot clau d'aquest fragment és *crònica*. Hi surt diverses vegades. És a dir, l'autor pretén escriure una història detallada d'un determinat esdeveniment, en aquest cas la desaparició d'un poble i, així, recuperar-ne la memòria. En la literatura catalana hi ha cròniques importants, com les medievals.
8. Resposta oberta.